

7. Я – ОБДАРОВАНА ОСОБИСТІТЬ

Олена Сергіївна Зубченко,

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри практики та методики навчання англійської мови Гуманітарного інституту Київського університету імені Бориса Грінченка
м. Київ, Україна

ДЛЯ ЛЮДИНИ З ТАЛАНТОМ І ЛЮБОВ'Ю ДО ПРАЦІ НЕ ІСНУЄ ПЕРЕШКОД (Людвіг ван Бетховен)

Кожна людина має таланти. Хтось їх вже відкрив, а хтось ще шукає. Іноді пошуки тривають все життя і не кожному вдається розкрити повною мірою те, що було закладено природою і передбачено долею. На це є безліч причин:

- небажання розвиватися;
- незацікавленість у житті;
- інертність;
- байдужість;
- проста лінь.

Народна мудрість стверджує, що кожен коваль свого щастя. Кожна людина сама робить вибір, визначає власний шлях у житті і докладє зусиль, щоб втілити потаємні мрії та бажання. Але, навіть, це не є головним. Набагато важче і складніше визначити, чого прагнеш досягти, ким бачиш себе у майбутньому, ким і яким хочеш стати.

Іноколи люди витрачають все життя, щоб знайти відповіді на ці запитання і деякі, на жаль, їх так і не знаходять.

Людина – неначе картина викладена з мозаїки, де кожен шматочок скла є відбитком нової зустрічі, події, досвіду, враження. «В цьому відношенні я бажала б мати яскравий орнамент картини власного внутрішнього світу», – стверджує Валерія Степанищенко, студентка III курсу Київського університету імені Бориса Грінченка.

Незважаючи на короткий життєвий досвід, ця тендітна дівчинка з променистими сірими очима чітко знає і усвідомлює, чого вона прагне і ким хоче стати.

Розпочинаючи життєвий шлях, ми часто йдемо наосліп. Занадто багато нового, невідомого, захоплюючого чекає на нас. І тоді, те чого ти бажаєш, перетворюється лише на подобу власного бажання та «Я», втрачає знання.

Людина – неначе картина викладена з мозаїки, де кожен шматочок скла є відбитком нової зустрічі, події, досвіду, враження. «В цьому відношенні я бажала б мати яскравий орнамент картини власного

А це я – Валерія Степанищенко, студентка

внутрішнього світу», – стверджує Валерія Степанищенко, студентка III курсу Київського університету імені Бориса Грінченка.

Незважаючи на короткий життєвий досвід, ця тендітна дівчинка з променистими сірими очима чітко знає і усвідомлює, чого вона прагне і ким хоче стати.

Розпочинаючи життєвий шлях, ми часто йдемо наосліп. Занадто багато нового, невідомого, захоплюючого чекає на нас. І тоді, те чого ти бажаєш, перетворюється лише на подобу власного бажання та «Я», втрачає знання.

Цитата Валерії: «Юність – це прекрасний стан захоплення та хвилювання, що спонукає до пізнання

нового. Очевидно, що така в мене пристрасть – завжди чимось захоплюватися. Я впевнена, що жодна робота не принесе задоволення, доки в людини не з'явиться натхнення. Для себе я знаходжу його в літературі. Щоразу переживаю, нібито, нове життя: плачу з княжною Марією, кружляю у вальсі з Кіті, страждаю з Марією Стюарт, насолоджуюся красою навколишнього світу, читаючи поезію Кітса.

На заняттях з математики ми вивчаємо елементарні дії додавання та віднімання, що потім виконуємо їх автоматично, знайомимося з рівнянням, щоб навчитись логічно розв'язувати задачі, а потім переходимо до складних завдань, де необхідно застосовувати образне мислення. Так само і в житті».

Лера талановита та обдарована дівчина. Її цікавить все, що відбувається навколо. З відкритим серцем та душею, невгамовною спрагою пізнання та нескінченною енергією вона вбирає все, що дає їй життя:

- навчальний досвід;
- виховання в родині;
- спілкування з однолітками;
- надбання світової культури.

«Школа дала мені таку неймовірну підтримку, що кращої годі й шукати. Не можу уявити, щоб сталося б, якби хоча б одного з моїх учителів не було поруч. Це просто неймовірні люди. Я отримала від них необхідні елементи для впевненого старту. Учнівське самоврядування у шкільні роки допомогло мені вибратися зі шкарлупи сором'язливості».

Студентські роки – зовсім інший етап. Час, коли необхідно визначитися з пріоритетами. Ставити серйозні питання.

«Я невпевнена щодо кінцевої точки мого навчального шляху, на що я хочу отримати відповідь, але вже зараз я знаю, що, як би не склалося в житті, я хочу залишатися людиною з високими моральними та духовними орієнтирами, бути чесною перед собою та не припиняти пошук нового. Поки що я мрію про те, аби зібрати власну бібліотеку, де кожна книжка буде прочитана «до дір».

Я неймовірно вдячна своїм батькам та рідним, які вклали масу терпіння та старанної праці в те, щоб я виростила не зіпсованою та свідомою людиною».

Лера з тих людей, хто не боїться йти вперед, боротися, розв'язувати проблеми, досягати поставлених цілей:

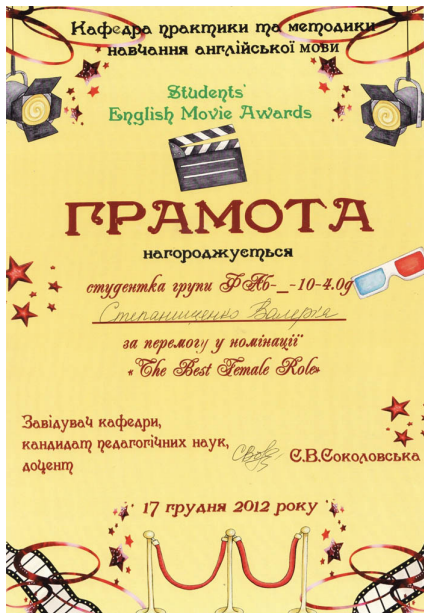
«У школі мені завжди нелегко давалася математика. Пам'ятаю, як улітку кожного дня по декілька місяців ми з дідусем розв'язували задачі. Тоді мені здавалося, що нічого складнішого й бути не може. Але кожного разу він повторював, що задачу ти не розв'яжеш, поки не поставиш правильно питання. Коли зрозумієш, що необхідно знайти, поступово прийдеш до головної відповіді».

І дійсно, для того, щоб досягти чогось у своєму житті варто правильно поставити перед собою головне питання і тоді зможеш отримати очікувану відповідь, що визначить подальший шлях, зорієнтує в неосяжному світі бажань і можливостей, дасть змогу стати людиною».

У свої двадцять років Лера змогла це зробити. Вона формує себе самостійно і буде власне життя відповідно головній відповіді. Дуже хочеться, щоб таких молодих, свідомих і талановитих людей у нашій країні ставало все більше і більше. Адже наше майбутнє в їх руках і від них залежить яким воно буде.

Не останню роль, а головну, в становленні донечки відіграли батьки, матусь – **Лілія Петрівна** та татусь – **Олег Іванович**. Про це свідчить подяка, яку вони отримали за виховання донечки.

Переглядаючи досягнення Валерії, бачимо, що вона вірно поставила питання свого життя і чітко намагається його реалізувати. І це є реальністю.

Бажаємо Валерії успіхів у майбутньому!